

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

De Rebus Iaponicis// Historica// Relatio,

Froís, Luís

Moguntiae, 1599

VD16 F 3085

Qvomodo Omnibus Avrem vnam præciderint & in carro per ludibrium
circumduxerint. Cap. VII.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64472](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-64472)

magnas Deo gratias egit, hunc conatum nostrorum exitum fuisse, eoq; ardentius cœpit se comparare ad martyrium. Et post dies aliquot ijsdem Christianis scripsit, dolere se ob labores ab eis ad se liberandum impēsos, idq; in hæc verba: Hiccine amor est, quo me complectimini? fieri nē potest, vos me hoc immenso Dei fauore, de quo exultare, & collaudare infinitam Dei bonitatem debebatis, velle priuare?

*QUOMODO OMNIBVS AVREM
unam præciderint & in carro per ludibrium
circumdūxerint.*

CAP. VII.

LETTERA Ianuarij sub noctis crepusculum epistola à Gibonoscio allata est ad substitutum, quā mandabatur, vt postero die edictū Regis contra Franciscanos, eorumq; socios exequeretur: tribus verd̄ illis de Societate non se implicaret, relinquēs eos in potestate ministri Gubernatoris Ozacensis, qui eos adduxerat. Paulus frater oprans reliquum vitæ tempus impendere in verbo Dei prædicando, quod iam multis annis fecerat, cœpit in carcere sermonem instituere cum custodibus & gentilibus incarceratis, de sanctæ fidei mysterijs, ac singulari quodam sensu de Domini nostri passione, & martyrij excellentia. In his autem sanctis sermocinationibus totam consumebat noctem, omnib. auditoribus stupore attonitis ob zelum & efficacitatem dicentis: ac duo ex ipsis conuersi, se baptismum suscepturos promiserunt. Deinde sequenti die mane omnes, numero

24. manibus post terga reuinctis pedes deducti sunt ad plateam quandam Meaci superioris, vbi omnibus abscissa est particula ex aure sinistra. Quod Gibonoscius forte fieri procurauit (etsi Rex mandasset vtramque aurem præscindi cum naso) quod nonnulla spe teneretur liberationis omnium. Cumque particula aurium, quæ erant nostris resectæ, à quodam Christiano, (cui nomen erat Victoris, & Ozacano Gubernatori erat à Secretis, ipsosque Ozaca digressos comitatus fuerat) cum à carnificibus in terram abijcerentur, sunt collectæ, & ad P. Organtinum allatæ: quibus conspectis, & in manus sumptis multas lacrymas, partim ex commiseratione, partim præ gaudio profudit, dicens: Ecce tibi primitias Societatis in Iapone: ecce laborum fructum, ecce flores nouæ huius Ecclesiæ, quos Domino humiliter offero: adiunxit & alia, quæ presentibus magnam vim lacrymarum excusserunt.

Auribus resectis, iussere omnes reos, secundum priscum Iaponiæ morem, ascendere carros, sic vt termini in singulis carris essent: nostri verò erant in postremo cincti militibus Gubernatoris Ozacensis. Spectantis populi numerus erat infinitus, non in vijs modo, sed etiam in fenestris & tectis. Præferebatur carris in oblonga pertica tabella quæ continebat reorum crimen & sententiam, hac verborum forma:

Quoniam hi homines ex Philippinis venere quasi Legati, & tamen remanserunt Meaci ut legem Christianam diuulgarent, quod ego superioribus annis illis seuerè prohibueram, mando, vt omnes vna cum Japonijs, qui Christiana Legi nomina dederunt, è medio tollantur: itaq; hi vigintiquatuor crucifigentur Nangasachi. Et quoniam

D 3

rursum

rursum dictam legem in futurū tempus prohibeo: omnes hoc norint, & mando, ut fiat executio. Si quis autē edicto meo nō paruerit, cum uniuersa familia sua multabitur. Anno primo Cheicij, ad decimum undecimæ Luna.

Pater F. Petrus Baptista Commissarius, horū Christi militum fortissimus Dux, tum ad suos animandos, tum ad solandos Christianos, qui ad hoc spectaculum concurrerāt elata voce, nūc Hispanicè, nūc Iaponicè, quā tū poterat, adhibito quoq; corporis gestu, & motu concionabatur. Frater autē Martinus, & F. Franciscus magna cum modestia & humilitate, atq; si corā Dei tribunali cōsisterent, procedebant diuinæ misericordiæ se multa deuotione commendantes. Illud verò spectatorib; partim lachrymas elicit, partim magnā admirationē attulit, videre in hoc numero tres adolescentulos, (qui Patribus Franciscanis in sacrificio Missæ inseruierant, ac maximus quidē erat quatuordecim circiter annorum, minimus undecim) plenos gaudio, vultu angelico, manibus, ut diximus, à tergo colligatis, clara & hilari voce accinentes Dominicam orationem, & salutationem Angelicam, aliasq; orationes. Ac minimus quidem, nomine Ludouicus, cū ad eum adhuc in carcere agentem, gentilis quidam primarius venisset, spondissetq; se eum liberaturū, si vellet renunciare baptismo, audacter respōdit: Imò tu etiam debes fieri Christianus, siquidem aliud medium non est ad salutem consequendam. Dum verò hi Dei serui in hunc modum per Meacum circumducuntur, nonnulli Christiani accensi desiderio eandem cum illis ignominiam mortemque perferendi, rogabant milites, ut & ipsi conijci possent in carros, sed neutriquam assenserunt.

Tandem

Tandem ad carcerem, vnde exceſſerant, reducti ſunt: cum que è carris deſiliſſent, Paulus adiungens ſe Patribus Franciſcanis, eos que amplectens, magnas gratias egit, quod ſub eorum vmbra tantum benefici- um à diuina miſericordia conſecuti eſſent: qua ex re obſtupefacti milites & aurigæ, inter ſe dictitabant: Vnde hoc genus hominum talia agentium? Vbi ter- rarum poſſent inueniri, qui perinde ac iſti exultent in probris & contumelijs?

Poſtera luce ex mandato Regis hæc prænobilis cohors impoſita iumentis tradueta eſt Ozacam, ibiq; per vias ignominioſe ad ſpectaculam propoſita: ſic proruſus, vt gentiles ipſi commiſeratione moti tenere lachrymas non poſſent, ſed inter ſe admurmurantes dicerent: O rem ab omni ratione alienam. O iniuſti- tiam magnam. Ozaca denique delati ſunt Sacai, vbi quoq; contumelioſe per urbem ſunt deuecti. Poſtea rumor percrebuit Meaci, P. Organtinum etiam cum Socijs à Rege ad cædem deſignatos: qui rumor, tan- tos motus inter Chriſtianos flagrantes deſiderio no- biſcum occumbendi, excitauit, vt Gibonoſcius metu impendentis tumultus coactus fuerit certum homi- nem amandare, qui ſingulos Chriſtianos Meaci de- gentes ſuo nomine certiores redderet Regio edicto non comprehendendi niſi Franciſcanos, eorum que fa- miliares, & nullos præterea alios. Quo nuncio Chri- ſtiani conquieuerunt.

DE FERVORE CHRISTIANORVM
hoc tempore in Ozacana vrbe degentium.

CAP. VIII.

D 4

ANTE-